

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztői iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchner-né felvételi és rendelési irodájában (az Andrássy-setater és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

IV. évfolyam.

Vasárnap 1895. évi szeptember 22-én.

38. szám.

Versecz 1895. szeptember 21.

Olyan szégyelni való rossz tulajdonságunk van édes mindnyájunknak, hogy vagy kell, vagy nem: kontózzunk. Ma már parasztnak való munka, nem is uri tempó: venni valamit és kifizetni. Sőt vannak bizonyos üzletek, melyben normális állapot a kölcsönzés. Fűszeres bolt, husvágó szék, szabó; ez a rendes háromság, melynél a fogyasztók 80 százaléka könyvre, illetve számlára vásárol.

Pedig nincs olyan pénzügyi kapacitás, aki ne tapasztalta volna, hogy a milyen jól esik könyvre hordani, ép oly nehéz nagy számlákat fizetni.

Pedig az illető házak nem rakják ám egyidejűleg a hitelkeveréssel földre a szabónak, mészárosnak, boltosnak való költséget.

Mi ennek a rendes következménye? Az, hogy év végén, vagy elején a legtöbb ember nem boldogul a házi számitással. Hogy tovább tenghessen, új kölcsönt vesz igénybe. És nagyobb gödrt s abból temeti be a kisebbet.

Komoly családoknál nem volna szabad az efféle eljárást otthonossá tenni.

Tapasztalati igazság, hogy aki nem kész fizető, az rendszeren duplán költ. Először kiadja másra a pénzt, — másodsor: csinál kontót.

És az még a kisebb rossz következménye ennek a balszokásnak, hogy rabjai saját magukra fűznek vele kettős billineset. Hiszen ha csak az illető hibarészesek magánbaja volna belőle a hátrány, egyedül önmaguk ellen vétenének és ez még aránylag kis kihágás volna. De ártanak másoknak is. A könnyelmű kontózők elhalálozásuk esetén valóságos malomkövet hagynak az általuk teremtett nyomor örökösének és a hitelezőknek nyakán egyaránt. — Ritkaság az a könyvre hordatóknál, hogy egyik hónapban megtakarítanak az előbbieket kiadási többletet. Miért turják hát bele magukat az anyagi boldogulás olyan kátyujába, a melyből kikapaszkodni nem igen sikerül.

Még nagyobb az ilyen beosztás nélküli életmód káros hatása állami szempontból.

Bátran kimondhatjuk, hogy iparunk pangásának a könnyelmű hitelezés az egyik fő oka. Mert az olyan iparos, vagy kereskedő, aki nem képes kontóra dolgozni, nem is csinál forgalmat. Így került és mindig jobban jobban a tőkebirtokos szolgálatába a képzett, de szegény iparos. — Így bukik el egyik becsületes cég a másik után.

Mínt hogy ragaszkodik üzlete fenntartásához, úgy mint életéhez; mínt hogy hitel nyitás nélkül nem dolgozhatik: kölcsön vesz

jobbra, balra; nyakra före forgatja a váltókat. Mikor már aztán a sok hitelező egymás elől félti a kölcsönnek némi garanciáját: megrohanják váratlanul, titokban. Ha egykettő ráesett, a többi sem nézheti nyugodt szemmel; felülfoglaltatja a mit talál. Ezzel becsukják a holtot, megrontják a cég jó hírnevét, tönkre teszik hitelét. Erre nem egy példa van akármelyik városban.

Aki tehát nyugodtan akarja a holnapot élvezni, ne költse el előre a holnaputánra valót.

Aki komolyan és hazafias úgyszeretettel óhajtja a hazai ipar és kereskedelem felvirágozását, az ne kontózzék, vagy ha épen erre utalva van, pontosan fizessen az iparosnak, a kereskedőnek, hogy az is élhessen.

Mert bizony-bizony furesán néznének az e fajta újkori kontó-uraskodás nélkül elélt ősapáink, ha úgy bevallaná nekik egyik-másikunk, hogy:

Szeretnék megházasodni, de nem lehet, mert csak a szabó-kontóm 500 forint.

Az ősi magyar jellem a becsület és a szavatarósságban nyilvánult, aki tehát az ősi hazaszeretet híve és úgy magyar-név mint a becsületességre büszke, az igyekezni fog távoltartani magát a kontózás rosszra vivő nyavalyjától, vagy legalább a lejárat idejékor kifizeti tartozását, hogy ez által a

TÁRCZA.

A bankár és a felesége.

A bankár neje keztyujét gombolja az allótkör előtt. Magas, fátyolos kalapja, az uszályos, sötét lovagló ruha, hóna alatt az aranygombos vesszőcske nem hagynak kétségben az iránt, hova készül a szép Diana.

Ezalatt pedig a Doktor, egy telivér sötét ugyancsak dögöt ad a lovasznak, ki a türelmetlen nemes párát kantáron tartja a terasse lépcsőzet előtt. A kertész aggodalmasan örködik virágai felett, nehogy mint tegnap a Doktor, lovaszostól együtt bele toborzékoljon a legpompásabb virággyba.

A komorna lélekszakadva rohan föl a kertből, kötője tele frissen szedett rózsákkal asszonya számára. A csörtető cseléden ripegropog a keményített alsó. A hatas ló előfehezett fülekkel figyel s amint közelébe jut a zörgős leányasszony, horkanva szokik félre a legpompásabb clitóniákból kitapossa a lelket. A lovadító ruha eltűnik az üvegajtó mellett, a kertész istennyilával és ördöggel kapcsolatban emlegeti a keményítő gyarakat és a keményített szoknyát.

Odabenn a tükör előtt a báróné teljesen elkészült toilettjeivel, három buján fejlett bour-

bon-rózsát tűzött keble fölé, felfogta uszályat s vesszejét suhogtatva megindult.

Szemközt jött a báró, egy színehagyott; finom arcú férfi, szürke fejtől le apró, szalagos cipőjéig bevégzett eleganciáról tanuskodik rajta minden; szemüvege, melltűje, óralanca csillognak, a ruha finom kelméje szinte fénylik, ha szól, fogainak zománca, ha kezét mozgatja, gondozott körmei is villognak. Csupa fény és zomancz az egész alak, csak a simára borotvált arcz fakó, mint a sokat éhez- és a sokat élvezőké.

— Bocsánat, asszonyom, egy pillanatra föltartóztatom. Táviratok jöttek Párisból, ahová indulok egy óra múlva. Lehet, ön nem tér vissza akkorára. Bucsuzói jöttem s kérdezni valamit.

A báróné a lovagvessző gombját álla alá helyezi s hidegen kérdi:

— Mikor jön vissza?

— Magam sem tudom. Ügynököm azt jelenti, hogy rendkívül rossz szelek fujnak a parisi piacon. Tartok tőle, hogy válság fog kitörni. Nem talal készületlenül, de megpróbálja házamat. Asszonyom, ha a legrosszabb történik is, önnek nincs mitől tartania. Az ön pénze biztos helyen van.

— Ej, uram, ön jól tudja, hogy ért már engem nagyobb veszteség és nem panaszkodtam . . . Szerencsét kívánok önnek utjához. Remélem, hogy jó csillaga most sem hagyja el.

— Köszönöm a kívánatot. És most egy kérdést. Míg én távol leszek, fogad ön vendégeket?

— Természetesen.

— Helyes. Nem is kívánám, hogy házam zárda legyen. Megvallom azonban, hogy van egy ember, kit nem szívesen tudnék látogatói közt.

— Sajnálom uram, de e részben minden jogot föntartok magamnak.

— Jól van. Tudom, hogy amit kimond, az ellen én nem szólhatok, Tenni azonban tenni fogok. Ha Keresztes Ádám átlépi a küszöböt, én azt megfogom tudni s ha még olyan fináncz földindulás lesz is Párisban, hazajövök s azt az embert provokálom. Ön tudja, hogy kezem sohasem hibázott.

A báróné elhalványult, a lovagkorbács reszketett kezében.

— Semmit sem ígerek. Adieu!

Egy hideg főbillentés a nő, egy szótlan meghajlás a férfi részéről s a báróné eltávozott. A férfi szoborként állott helyén s a fakó, sima arczon a fájdalomnak egy árnya villant át . . . A kinyalt, fényes bab szenvedett.

Mikor a terem nyitott ablakán at behalatszott a rohanó ló dobogása, a báró az ablakhoz lépett s hosszasan nézte a szép amazont, az erőteljes, szép derék hullámzó mozgását, azt a büszke, hajthatatlan fejtartást . . . és felsóhajtott.

hazai ipar és kereskedelem felvirágzását előmozdítsa.

Adja Isten, hogy a mostani visszás állapotot mielőbb megváltozzék.

NAPI HIREK.

Személyi hír. Rudnai Nicolits Sándor városunk főispánja a múlt pénteken Budapestre utazott, hol körülbelül a hónap végeig fog maradni.

Jubileum. Egy lelképásztornak visszatekinthetn a közéletben való 30 évi üdvös működésre, megemlékezvén a sok mindenféle örvendés és szomorú eseményről, a sok viszontagságról, mely minden nyilvános tisztviselőnek osztályrésze, az elért eredményekről, mely a fáradozásnak gyümölcsei, és végre az iránta tanúsított tiszteletéről és ragaszkodásról, mely mindenütt környezte: a benső öröm, nyugodt lelkiismeret és végtelen boldogságnak érzetét keltheti mindenkiben, a ki ezt eléri. Ilyen gondolatoktól és érzelmektől áthatva lehetett főt. Lászlóffy László esperes-plebánus úr, ki f. é. szeptember 14-én áldozásának 30. évfordulóját ünnepelte. Talán nem lesz fölösleges életéből egynéhány adatot e helyen fölemlíteni. Főt. Lászlóffy L., ur 1842. október 27-én Versezen született; 1865. aug. 26-án áldozárra szenteltetett és ugyanezen év szeptbr. 14-én első sz. miséjét Mercezfalván tartotta; segédlelkései minőségben Lovriában és Zombolyán működött; 1870-től plebánus-helyettes volt Nyerőben, mely időben az ottani templom építése be lett fejezve. 1872. május 1-től plebánus volt Ofszeniczán; általa kifejtett sok fáradozás és gond közt épült az offszeniczai templom és plebániához; 1893. évi decz. 1. óta Versezen mint esperes-plebánus működik, a hol, mint mindenütt, a rajongásig érő tisztelet és szeretet környezi őt a lakosság részéről. Főt. Lászlóffy esperes-plebánus ur áldozásának 30. évfordulója alkalmából f. évi szeptember 14-én tisztelői közül többen gyűltek össze a plebániá-épületben barátságos ebédre, mely alatt főt. Lászlóffy úr szívélyes szavakkal üdvözölte vendégeit; azután nagyságos Seemayer János kir. tanácsos polgármester és főt. Gál Imre nagy-gáji plebánus ur szeretetteljes szavakkal köszöntötték föl a jubiléust. — Mi pedig örömmel ragadjuk meg az alkalmat, esatlakozván a nagy sereghez, mely főt. Lászlóffy urnak jubileuma alkalmából a jóakarattal annyi jelét tanúsított, s szívünk mélyéből üdvözöljük főt. Lászlóffy urat és kívánjuk: Ad multos annos! G—R

Fényes esküvő lesz f. hó 28-án Temesvárott. Van Roijen németalföldi ny. örnagy és neje szül. Byleveld urnő jelentik, hogy fiuk, Herman akkor fogja oltárhoz vezetni néhai O Moraviczi Heinrich Nándor nagybirtokos leányát Ida kisasszonyt.

— Soha sem fog szeretni . . . soha!

Aztán megtette utikészületeit. Az utolsó, mit az elegáns kékítaskába helyezett, egy csinos, ébenfaagyú revolver volt, a valságok színhelyére utazó bankárok soha sem felejtik ott-hon a leszámolásnak ezt az utolsó eszközét . . .

Késő éj volt, mikor a báró váratlanul hazaérkezett. A báróné még fenn volt, bágyadtan nyult el egy pamlagon, olébe ejtve az abba-hagyott regényt. Almodozott-e vagy csak álmos volt? Ki tudná megmondani. A félig lecsukott szempillák nem árulták el titkukat.

A hálószobával szomszédos teremben a komorna várakozott, hogy urnője csemetésére elősiessen, és a vetkezésnél segítse.

A várakozás unalmas perceit azzal élénkítette föl, hogy az inassal udvaroltatott magának.

A belépő ur a cseléd-idyllt szétugrasztotta. Az inas halaványan, lesütött fővel kullogott el, mint egy megpálcázott kuvasz, a szobaleány zavartan rendezgette meggyűrődött toaletjét s várta a szidást és — talan az elcsapatást.

Csodálatos! Az ur, a lelketlenségig rideg, szigorú ur, egy szó nem sok, annyit sem szólt. Mintha semmit sem látott volna, egyenesen neje szobája felé tartott.

És a mi még csodálatosabb és szokatlannabb, bejelentés nélkül, mellözve minden kopogtatást, benyit és átlépi a küszöböt.

Az almodozó nő a zöreire félig fölemelkedik, visszanez, s ebben a helyzetben marad. Semmi felindulás, semmi meglepetés nem látszik az arcán.

— Ön az? Megérkezett?

— Váratlanul, nemde?

Esküvő. Moldoványi Sándor jelenleg budapesti, előbb verseczi gyógyszerész leánya Sarolta kisasszony f. hó 14-én esküdtött örökösöset a budapesti ref. templomban Maszák Aladár udv. fogalmazónak. Az esketési szertartást Szasz Károly ref. püspök végezte. Gratulálunk!

Eljegyzések. Andrejevits György helybeli szalámigyáros leányát Ilona kisasszonyt eljegyezte Zsivkovits János budapesti magy. kir. vámtiszt. — Philipovits Miklós helybeli postastiszt eljegyezte Popovics alibunári lelkész leányát Katicza kisasszonyt.

Kitüntetett egyetemi hallgató. Benda Jenő tanárjelölt, áll. főrealkolánk kitünő volt növendéke »Pályatételek sikeres megoldása«-ért — mint azt a rektori jelentés is felemlíti — 200 korona jutalmódját nyert a műgyetemen.

A városi ügyészi állásra pályáztak: Demeter K., Dr. Dajkovits István, Dr. Markovits György, Dr. Rezucha István, Dr. Adelmayer Ferenc és Kuna Jenő ügyvédek.

Iskolásgyermek halálós veszedelem közt. El se hinné az ember, ha teljesen megbizható szemtanuk nem bizonyítanák, hogy Versecz városának szívében, a püspöki palota tőszomszédságában, az Andrassy setatértől alig százlépésnyire a laktanya, meszci és r. posta utcák összehajlásánál a múlt Hetfőn d. u. 4 óra tájban egy kis hujja múlt, hogy néhány iskolás gyermek (6—7 éves fiúk és leányok) bele nem fult a vízbe. — Ha nem lett volna a közelben néhány bátor férfiú, most nekrológot kellene írunk örök szégyenére a város intéző atyáinak, kik évek óta latják a nagy bajt, magok is elismerik az állapotok tarthatatlanságát, de még sem segítenek. Lapunk egyik barátja így írja le a rémes veszedelmet: A múlt Hetfőn d. u. a vasuti allomástól gyalog indultam be a városba. A méntelep épületénél előttem a záporos, vártam egy ideig, de mivel sietős postamunkám volt, s anyagi érdekeimet nagyon közelről érintő ajánlott levelet kellett feladnom — nem törődve a záporral — elindultam. Az urbani utcának a laktanya utcába való beszövelésénél azonban nem juthattam tovább. Egy hatalmas piszkos aradat hompolygott előttem, jobbról balról nyaldosvan a házak falait. A primitív hid felett, mely megközelíthető nem volt lányi magasságu szennyes víz folyt nagy mennyiségű piszkot, szemetet hordván magával. Az aradat két oldalán magamhoz hasonló vizes pasasérok soppantkodtak. Egyik másik ugyan csak hangosan dicsérgette a »representánsok«-at. Nagy csomo gyerek sírdogolt a Teubeltéle ház szögleténél. A nap számos népség vetkeződött a kapuk alatt, hogy valami szerrel még is sikerül talan atgazolnia. Szerencsénkre végre valahára egy parasztkocsit lehetett felfedezni a lathataron. A jószívű gazda

— Ugy van. Nos mi hír? Reménylen az ön dolgai rendben vannak?

A báró leul a pamlag szélére, s álmatlan, fénytelen tekintetét odatapasztja a pongyola fodrai alól kikandikáló keskeny lábakra.

— Az én dolgaim? Azok most már rendben vannak, egészen rendben.

A férfi hangja rekedten hangzik s valami fanyar, jéghideg guny érzik át rajta.

Aztán nagyot simit magas, sapadt homlokán, tekintete a pompás naszágyra téved, s csunya, sötét mosoly tűnik föl szája szélén.

— És on édesem, hogy érzi magát?

— Köszönöm, egészen jól.

— Nem unatkozott?

— Epen nem.

— Örvendek.

Hallgattak mindketten s a csendben ugy tetszett, mintha mindkettőnek szíve vadul tikkattak volna.

A bankar egyszerre zsebébe nyult, egy lepecsételt csomagot vett elő s odanyújtá a nőnek

— Mi ez?

— Kétszáz ezer forint, asszonyom, az ön pénze. Ez meg van mentve, amint megígértem.

A nő hirtelen felugrott.

— És ön?

— Én? Én tönkre mentem. A contremine, hogy a magunk jargonjában beszéljek, levegőbe röpített.

— De hisz ez borzasztó? . . .

— Köszönöm a részvétet, asszonyom, mindjárt látni fogja, hogy nem érdemlem meg. Azzal ismét zsebébe nyult s egy levélkét vett elő.

A levél gyűrődött s azonfelül piszkos volt;

megszánt bennünket, különösen a gyermekeket és átszállított a szemközti ház aszfalt szögletére, honnan lefelé indultam. A csinos Weifert-féle szögletnél fokozott mérvben ismétlődött a baj. A hidat ott sem lehetett megközelíteni különben hasznát se lehetett volna venni, mert felette folyt a víz. A szomszédos házak kapui alá furakodott már az áradat. A püspöki kert nagy falával szemben lévő házak tulajdonosai deszkákkal, homokkal torlasztották el kapuikat ne hogy mint a patkányokat kiöntse őket a víz lakásaikból. — (A ki kíváncsi rá, menjen oda, még ma is meggyőződheik a védekezési munkálatok foganatosításáról). Itt még nagyobb ember tömeg verődött össze, az iskolákból éppen akkor tájban jöttek a gyermekek, 40—50 kis fiú és leány áldogált a szögleteken. Egyik része sirt nagy keservesen (különösen a kis leányok) a fiuk egy része vitézkedett, a mezitlábások atgázoltak a hidra. Példájukat néhány jól öltözött apróság is követte. Térden felül erő vízben igyekeztek a hidat elérni. Midőn már vagy 10—12-en zélhoz jutottak dulakodás közben 2 kis fiú és egy kis leány bebukott az árba, mely rohamosan hompolygotta őket lefelé. A gyerek népség sikoltozva rohant szerte zét. Első pillanatban a publikum is csak jajgatott, hamarjába nem akadt felnőt, ki beleakart volna gázolni a sár és piszok tengerbe. Végre még is rászánta magát három ember. Futottak lefelé és Rottler városi képviselő haza előtt kihalásztak a fuldokló halakra ijedt gyermekeket, kik addig ugyancsak sokat ittak a piszkos vízből. Igy írja le a dolgot azon szemtanu, ki egyike volt a mentőknek s kinek erős szervezete daczara szintén megártott a hideg fürdő s kinek az ujdonat új ruhája is tonkre ment. Ilyen fajta árvíz évenként 5—6-szor, némely évben többszor meglátogatja azon környék lakóit. Egész nagy népes városrészt elvan zárva órákon keresztül. A közlekedés szünetel. A helybeli lapok valamennyie számtalanszor felszólamlott már e valóban megbotránkozató dolog ellen. A polgárság zugolódik régóta és még sincs segítség. A nyilvánosság terén ismételten kérjük az intéző koróket, a város atyáit, kik gyönyörködnek a »Mekkadam«-ban, hogy fordítsák kegyes tekinteteket arra a szerencsétlen városrésze is, ne varjanak addig, míg a város kellősközepén belefut egy pár gyerek az árvízbe.

A nyugdíjasok nyugtái. A lelkészeket ezen-tul egy kötelezettséggel kevesebb terheli. A nyugdíjasok ugyanis mielőtt fölveszik az őket megillető nyugdíjárulékot, nyugtáikat a rendőri igazaláson kívül a pap által is kötelesek láttamoztatni, a mi arra szolgál, hogy ez által életben létóket igazolhassák. Ezen láttamozást a lelkészek f. hó 1-én teljesítették utoljára, mert október elsejétől kezdve már az állami anyakönyvvezetőket illeti meg ezen ténykedés.

egy nagy rozsdásbarna folt disztelenítette a szép, fényes velint. A papír közepén pedig egy kerek lyuk tátongott, mintha valaki a mutató ujját ütötte volna rajta keresztül, vagy mintha golyó furta volna át.

Odanyújtotta a levelet a nőnek, egy szó egy hang nélkül.

Ez ránézett a gyűrött papírlapra s aztán leirhatatlanul rémült tekintettel meredt a férfi arcába, amely, e nézés alatt, a fakóból egész sötét színre vált.

Igy néztek egymásra egy szempillantásig s ez a néma összenézés megfagyasztotta volna egy harmadik néző ereiben a vért.

— Mit tett vele, szóljon?

A nő hangja olyan volt, mintha fojtogató kéz szoritotta volna a torkát.

— Mit? . . . Megöltem, mert ő itt volt; ezzel a levéllel megtiltotta ön, hogy ide jöjjön és mégis eljött Ön nem mutatott ajtót, ellenkezőleg. Nagy hiba volt, helyrehozhatlan. Valakinek bűnhődnie kellett és őt büntettem. Ez a levél a szíve fölött volt. Keresztül löttem mind a kettőt. Nos én megtettem, amit megígértem. A pénz meg van, a szerető nincs.

A nő mar nem hallotta az utolsó szavakat, rá akart rohanni a férjira, de a párjáért bosszút álló nőtény dühénél nagyobb volt a női idegek gyöngesége s ájultan esett végig a szonyegen.

A férj egy hosszantartó tekintetvet vetett a ledobbant alakra s azzal egy mindennel leszámolt ember tompa nyugalomával távozott, be-küldte a szobaleányt, hogy urnőjét emelje föl és fektesse ágyba.

Azzal bement a saját lakosztályában s másnap átlött homlokkal találták a szonyegen.

1896

A katonai ellenőrzési szemle városunkban f. e. október hó 13-án és 14-én fog megtartatni.

A mulatságok egymást érik városunkban jeléül annak, hogy a polgárságnak van költeni valója. F. hó 21-én »Az általános betegségyelő-egylet« tagjai mulattak. — E héten 28-an »Az önálló betegségyelő-egylet« tart nagy Kirchweih-Fest-et. (Belépti díj 40 kr.) — Az »iparosok dalárdája 30-an rendez nagy murit. (Belépti díj nem tagoknak 50 kr.) — Október 6-ára a könnynyomdászok és betűszedők fényes mulatsága van kitűzve. — Szóval a nép mulat és költ s a mellett panaszkodik, hogy »sok az adó.«

A fehértemplomi társaskör mult héten tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy egy új vendéglőt fogad fel október 1-től, a kinek természetben lakást, 40 frt. készpénzt, az összes kártyapénzt adja és megszerzi az illetőnek az italmérési jogosultságot is. Erre egy alkalmas egyént keres. A részletesebb feltételek az igazgatóságnál megtekinthetők.

A verseczi tenyészállat díjazás elhalasztotta. A temesmegyei gazdasági egyesület részéről Versecz városban megtartatni határozott tenyészállat-díjazás — az ottani marhaállományban uralkodó ragadó száj- és körömfajás járvány miatt folyó 22-ik napjáról bizonytalan időre elnapoltatott. — A Temesvarra folyó hó 29-ik napjára kitűzött díjazás egyidőre még nem vonatik vissza.

A deliblati homokterület szőlővé átalakítása. A temesvári kereskedelmi és iparkamra 1894. évi jelentésében kiemeli, hogy tekintve az immunis homoktalajoknak a szőlőtenyésztés szempontjából való kiváló fontosságát, kivanatosnak tartja, hogy a deliblati homokterület beültetése tekintetében nagyobb tevékenység fejtsék ki. Figyelmébe ajánlja a földművelésügyi miniszternek, hogy ezen nagy terjedelmű homokterület hasznosításánál a magántőke vállalkozása és a magán-tevékenység egymagában nem elegendő: hanem a mint az Kecskeméten külföldi tőkevel történik, itt allamilag és a kirendelt kormánybiztosság hatósága alatt ugyancsak a homoki művelésben járatos magyar telepesekkel telepítvényt létesítsen. A melylyel nemcsak magasabb állami feladatok mozdíthatnának elő, hanem másrészt az alföldi agrár szocialis mozgalom is ellensúlyoztatnék. Ezen czélokra a hozandó áldozatok alig jöhethetnek figyelembe.

Jozsim, a híres, ismét dityűbe került. Ez alkalommal már nem hamis bankóval manipulált, hanem lopással van vádolva s kedves életpárja is le van tartóztatva. Dírma Joun knézi lakos a mult szerdán este a vasúton Verseczre érkezett. Bugyellárisa meg volt töltve ropogós bankókkal, mert hiszen dísznök akart venni a helyi vásáron. A vasúti állomáson megismerkedett Jozsim mesterrel, betétek egy pár pohár szívesögitőre. A nagy barátság megkötése után Jozsim magához hívta hálaára új barátját, ki reggelre arra ébredt fel, hogy a bugyellárisból 230 frt. hiányzik.

Nyilttér.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterkint — japáni, chinái, s. a. t. a leg-ujabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selyemet** 35 krtól 14 frt 65 kr méterkint sima, csinos, kockázott, mintázottakat damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal s. a. t. **postabár és vámentesen a hához szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. k. udvariszállító, selyemgyára Zürichben.** Svájcba czimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

8036. sz. — 1895.

Hirdetmény.

Az idei honvédségi ellenőrzési szemle folyó évi október hó 1. és 2. napján fog ilthelyt megtartatni.

Felhivatnak ennél fogva valamennyi a honvédséghez tartozó tartosan szabadságoltak, tartalékosok és póttartalékosok, azok kivételével, kik ez év folyamán szabadságoltattak, tényleges szolgálattételre avagy fegyvergyakorlatra bevonulva voltak, hogy fentkített napokon honvéd igazolványi könyvvél ellátva reggeli 8 órákor a városközi épületben jelenjenek meg.

Az utószemle f. évi november hó 18-án a 7. honvéd kiegészítő parancsnokság irodahelyiségében Verseczen fog megtartatni.

Verseczen, 1895. szeptember hó 17-én.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

8035. sz. — 1895.

Hirdetmény.

Az idei ellenőrzési szemle f. évi október hó 13. és 14-ik napján fog ilthelyt megtartatni.

Felhivatnak ennél fogva valamennyi cs. és kir. közös hadseregbeli tartosan szabadságoltak, tartalékosok és póttartalékosok, kivéve azok, a kik folyó évben tényleges szolgálatban álltak, katonai kiképzés végett vagy fegyvergyakorlatra bevonultak, hogy fent kített napokra katonai könyvcskeikkel ellátva reggeli 8 órákor a városközi épületben megjelenjenek.

Az utószemle f. évi november hó 13. 14. és 15-én mindig 10 órákor reggel a cs. és kir. 61. hadkiegészítő kerületi parancsnokság irodájában Temesvárott fog megtartatni.

Verseczen, 1895. szeptember hó 17-én.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

7582. sz. — 1895.

Hirdetmény

a népfelkelés jelentkezéséről.

Az 1883. évi XXXVII t. cz. alapján mindazon katonailag kiképzett népfelkelésre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a hadi tengerészetben, a honvédségben csak póttartalékában vagy a csendőrségnél szolgáltak, folyó évi október hó 19. és 20-án mindenkor reggeli 8 órákor a városközi épületben személyesen megjelenni, vagy irásban jelentkezni tartoznak.

Az irasbeli jelentkezéshez a katonai ügyosztálynál (városház, I. emelet, 15. sz. ajtó) ingyen jelentkezőlap kapható, melynek kitöltésére és egyéb kezelésére nézve a katonai ügyi tanácsnok és a jelentkező lapra nyomtatott figyelmeztetés nyujt felvilágosítást.

A személyes jelentkezéshez a népfelkelési igazolványi könyv hozandó, az irasbeli jelentkezésekhez pedig csatolandó.

Az itt tartozkodó, de (Ausztriában) a birodalmi tanácsban képviselt tartományokban és királyságokban honos népfelkelők hasonló minőségben és módzatok között tartoznak jelentkezni, mint a magyar honosok.

A jelentkezés igazolatlan elmulasztása 2-5 egész 100 frtig terjedő pénzbüntetéssel, esetleg megfelelő szabadságvesztéssel büntetettik.

Verseczen, 1895. évi szeptember hó 7-én.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

6281. sz. — 1895.

Hirdetmény.

A gyermekek vallásáról szóló 1894. évi XXXII. t. cz. f. e. október hó 1-én hatályba lépven, a vallás- és közoktatásügyi miniszternek a keresetelési bizonylatok kölesős megküldése tárgyában 1895. évi február hó 26-án 10.086. sz. a kiadott rendelete 1895. évi október 1. napján egész terjedelmében hatályát veszti. A vallás- és közoktatásügyi miniszternek 1875. évi január hó 13-án 563. sz. alatt kiadott körrendelete értelmében azok, a kik a bevett vagy törvényesen elismert vallásfelekezetek egyikéhez sem tartoznak, gyermekeik vallása és nevelése tekintetében is azon vallásfelekezet híveinek tekintendők, a melyhez azelőtt tartoztak.

A bevett, vagy törvényesen elismert különböző vallásfelekezetekhez tartozó házasságoknak gyermekeik vallására vonatkozó megegyezése a polgármester vagy kir. közjegyző előtt a házasságok által személyesen, vagy különös meghatalmazottjaik által jelentendő ki, mely utóbbiak közjegyzőileg vagy bírósággal hitelesített meghatalmazást kötelesek felmutatni. A gyermekek vallására vonatkozólag megkötött megegyezés az 1894. évi XXXII. t. cz. 3. §-a értelmében később csak az esetben változtatható meg, ha a különböző vallású felek közül valamelyik a másik házastárs vallására tér át, ugy, hogy e házasság egyvállású házasságává válik.

Ha ez esetben a házasságból született az a gyermek, a ki a 7-ik életévét már túlhaladta, de a 18-ik életévét meg be nem töltötte, az 1894. XXXII. t. cz. 3. és 4-ik §§-ai értelmében a szülőknek most már közös vallására kíván átérni: ez csak a gyámhatóság beleegyezése mellett történhetik meg.

A szülők megegyezésének hiánya esetén a gyermekek szülőik vallását nemök szerint követik, illetve abban neveltetnek, a mennyiben ez a vallás a bevettek vagy törvényesen elismertek közé tartozik.

Verseczen, 1895. szeptember hó 1-én.

Polgármester helyett:

Weifert Károly,
főjegyző.

Hirdetmény.

A születéseknek és haláleseteknek az állami anyakönyvvezetőnél való bejelentése tárgyában.

I. Bejelentési kötelezettség.

A születéseket és haláleseteket folyó évi október hó 1-től kezdve az állami anyakönyvvezetőnél kell bejelenteni. Minden születés és halálessel azon állami anyakönyvvezetőnél jelentendő be, kinek kerületében előfordult. Vas-

uton, hajón történt születés és halálozás a kiszállítás illetőleg kiszállítás helyén illetékes anyakönyvvezetőnél jelentendő be. Minden születés legkésőbb a születéstől számított egy hét alatt jelentendő be. Halva szülöttek vagy szülés közben elhaltak legkésőbb a születést illetőleg elhalálozást követő legközelebbi hétköznapon jelentendők be.

Minden haláleset legkésőbb a legközelebbi hétköznapon jelentendő be.

A születés bejelentésére fokozatosan az aiábbi sorrend szerint kötelesek:

- a) a törvényes atya;
- b) a születésnél közreműködött bába;
- c) a születésnél segédkezett orvos;
- d) mindazok, a kik a születésnél jelen voltak;
- e) az, kinek lakásában a születés történt. Ezenkívül a bejelentésre kötelezett;
- f) az anya, mihelyt erre már képes.

A haláleset bejelentésére fokozatosan kötelesek:

- 1) a családfe; 2) a családtagok; 3) az a kinek lakásában a haláleset történt; 4) a háztulajdonos, ha a házban lakik. A bejelentéskor a halottkém által kiállított halottvizsgálati bizonyítvány felmutatandó.

Ugy a születés mint a haláleset bejelentésére a sorrendben utóbb nevezettek csak akkor kötelesek, ha megelőző kötelezett vagy nincs, vagy pedig a bejelentés megtételében akadályozva van. A bejelentés szabóéi, és a bejelentésre kötelezett vagy annak megbízásából más oly egyén által teljesítendő, ki a születésről illetőleg halálesetről közvetlen tudomással bír.

Szülházakban, kórházakban, letartóztatási intézetekben, dologházakban, laktanyákban vagy egyéb polgári vagy katonai közintézetekben történt születések illetőleg halálesetek bejelentése az intézet előjáróságának kizárólagos kötelezettségét képezi. — Az állami anyakönyvvezetőnél azokat a születéseket és haláleseteket is be kell jelenteni, melyek f. évi október hó 1. napja előtt történtek ugyan, azonban október hó 1-eig a felekezeti anyakönyvbe be nem jegyeztettek.

A ki újszülött gyermeket talál, köteles erről lehetőleg azonnal, de legkésőbb a következő napon a rendőrkapitányi hivatalnál jelentést tenni.

II. Büntető határozomány.

A bejelentésre kötelezett, ki a bejelentést a megszabott határidőben nem teljesíti, vagy a ki tudva valótlan bejelentést tesz, amennyiben cselekménye súlyosabb beszámítás alá nem esik, kihágást követ el és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettik.

Az anyakönyvvezető hivatalos helyisége: város-háza I. emelet, 4. sz.

Verseczen, 1895. évi augusztus hó 27-én.

Kir. tanácsos polgármester helyett:

Weifert, főjegyző.

810. sz. — 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törvény-czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fehértemplomi kir. járásbíró 1894. évi 3590 és 3809. sz. végzése következtében Dénes E. javára Pavlovics Ananie és Milovan ellen 20 és 280 forint s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 130 forintra becsült cseplogép, kocsis és lovakból álló ingóságok nyilvános árveresen eladtnak.

Mely árverésnek a fehértemplomi kir. bíróság 5867/1895. sz. végzése folytán 150 frt tőkekövetelés, a végzések szerint járó 6% kamatai és pedig összesen 53 frt 25 krtban bíróság már megállapított költségek erejéig Vöröstepomban alpersek lakásán leendő eszközésére 1895. évi szeptember hó 25-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében képzendő fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Fehértemplomban, 1895. évi szeptember hó 13. napján.

Szabó,

kir. bir. végrehajtó.

877. sz. — tkvi 1895.

Árverési hirdetményi kivonat.

A károlyfalvi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Nyanczu Nikolae mint kk. Nyanczu Anna gyámja grebenáci lakos végrehajtónak Gerlics György oressázi lakos végrehajtást szenvedő elleni 18 forint és 12 frt 90 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a károlyfalvi kir. járásbírószék területén lévő Oressácz határában fekvő s Gerlics György, Gerlics Szilárd, Gerlics Ruzsa, Gerlics István, Kisk, Gerlics Vazul és kk. Gerlics Szava nevében álló a következő ingatlanokra: z oressázi I. kötet 54. lapszámu tkvben I. a 240 □-ölnyi háztérület 34 frt.; 2. a 9. hrsz. a. I. dűlőben I hold 800 □-ölnyi I. oszt. szántó 117 frt.; 3. a 9. hrsz. a. I hold 800 □-ölnyi I. oszt. szántó a II. dűlőben 100 frt.; 4. a 9. hrsz. a. I hold 400 □-ölnyi I. oszt. szántó a III. dűlőben 81 frt.; 5. a 9. hrsz. a. I hold 200 □-ölnyi I. oszt. szántó a IV. dűlőben 117 frt.; 6. a 9. hrsz. a. I hold 800 □-ölnyi I. oszt. kaszáló az V. dűlőben 162 frt.; 7. a 9. hrsz. a. 2 hold I. oszt. kaszáló egy hatod részére a VI. dűlőben 54 frt. 24 kr.; 8. a 95. hrsz. a. 258 □-ölnyi gyümölcsös 31 frt.; 9. a 4. hrszám a. 3 ölnyi gyümölcsös 5 frt.; 10. az »Ortslage« 50 □-ölnyi gyümölcsös 9 frt. és 11. a Selistében hrsz. nélküli 800 □-ölnyi gyümölcsös 69 frtban ezennel megállapított kiküldött árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebbmégjelölt ingatlanok az 1895. évi október hó 14-ik napján d. e. 10 órákor Oressácz község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldött árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. czikk 42. §-ában jelölt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Károlyfalván, 1895. évi május hó 26. napján.

A károlyfalvi kir. bíróság mint tkkvi hatóság

Primics aljbíró helyett: **Gerle,** kir. jbiró.

Az államilag engedélyezett Magyar osztálysorsjáték

I. osztályu nyeremények.
Huzás 1895. október 16—19-ig.

	korona	korona
1 nyeremény	80000	= 80000
1 »	60000	= 60000
1 »	40000	= 40000
1 »	30000	= 30000
1 »	20000	= 20000
1 »	15000	= 15000
1 »	10000	= 10000
2 »	8000	= 16000
8 »	4000	= 32000
10 »	2000	= 20000
13 »	1000	= 13000
100 »	400	= 40000
860 »	200	= 172000
9000 »	80	= 720000

10000 nyeremény összesen 1268000

az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából.
Kibocsátás 100000 sorsjegy
31,499 nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizetendők ki. A huzások államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben:

1.000,000

korona.

Az I. osztály huzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

II. osztályu nyeremények.
Huzás 1895. december 6—14-ig.

	korona	korona
1 jutalom	600000	= 600000
1 »	400000	= 400000
1 »	200000	= 200000
1 »	100000	= 100000
1 »	50000	= 50000
2 »	20000	= 40000
2 »	15000	= 30000
4 »	10000	= 40000
10 »	8000	= 80000
27 »	6000	= 162000
100 »	2000	= 200000
200 »	1000	= 200000
1150 »	200	= 230000
20000 »	100	= 2000000

21499 nyeremény és jutalom 4332000

AZ I. OSZTÁLYU SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	sorsjegy
40.—	4.—	2.—	korona

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	sorsjegy
80.—	8.—	4.—	korona.

Valamennyi sorsjegy a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. augusztus hóban.

Andrássy-ut 5. szám.

Magyar osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sürgöny-cím: Magyarlottó Budapest — Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők

Első államilag engedélyezett Magyar osztálysorsjáték

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapest, 100,009 sorsjegy

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal.

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Első huzás 1895. október 16—19-ig BUDAPESTEN.

Eszerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az első osztály részére

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	korona
40.—	20.—	8.—	4.—	2.—	korona

eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két huzásban érvényes

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	korona.
80.—	40.—	16.—	8.—	4.—	korona.

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kihúzódnak, egyszersmind a nyereménnyel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizetetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY

fő-elárusító, **Budapest,**
szervita-tér 3-

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny-cím: LOTTOHEINTZE Budapest. — Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

Lottogyűjtődék, viszont elárusítók és ügyüők mindenhon felállíttatnak.

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása. Versecz.